

Није ли вам помало чудно да нико у јавности не врши притисак и не пита зашто нема владе, па чак ни разговора о њој? Зашто нема никаквих састанака између заинтересованих страна(ка)? Зашто председник државе већ није позвао Победника и друге лидере парламентарних странака на консултације? Чему развлачење до 25. априла или чак 1. маја, ако је још 16. марта увече (а, заправо, још и много раније) било јасно ко формира владу, ко ће бити премијер и ко су, не рачунајући Мађаре и Бошњаке, једина два кандидата за евентуалног коалиционог партнера?

Другачије је било 2012. или 2008. Тада је исход избора био амбивалентан, расплет неизвестан, а кључеви владе у рукама Ивице Дачића и његове коалиције. Овај пут, иако је, поготово у односу на све остале, забележио врло добар резултат, од Дачића не зависи готово ништа. Као ни од тих „осталих“. Једина дилема – сматрам, не много битна – јесте да ли ће Вучић владати сам, или ће власт, бар делимично и формално, поделити са Дачићем и Тадићем?

Тачније, власт делити свакако неће – није је делио ни у претходном периоду, док је био (само) “Први потпредседник владе“, а камоли да је дели сада када је стекао апсолутну већину и када је тиме, на неки начин, ретроактивно легитимизовао своју већ постојећу и готово апсолутну моћ. Уосталом, ови избори су зато и направљени да би, што рече његов сарадник и одлазећи председник парламента, „Вучић добио мандат да одлучује о свему“. Власт, дакле, сигурно неће делити, али би, можда, могао проценити да не би било лоше мало поделити одговорност. Ако ништа друго, барем би имао после кога да „реконструише“, ако ствари пођу лоше и ако буде требало неком новом политичком сапуницом неколико месеци замајавати јавност и одвраћати пажњу од правих проблема.

Лажне дилеме, или зашто треба подржати Русију

Пише: Ђорђе Вукадиновић
понедељак, 07 април 2014 22:18

Лажне дилеме, или зашто треба подржати Русију

Пише: Ђорђе Вукадиновић
понедељак, 07 април 2014 22:18

